

ZÁŠKOLÁČEK

č. 12

Téma: Cestování

Revoluce
v cestování
vzduchem

Vesmírní
cestovatelé

Hmyzí
přistěhovalci

Vychytávky z Hostětína

Obsah

Zpravodaj

Co se stalo v září a říjnu s. 1

Téma: Cestování

Cestování – tak trochu jiný pohled s. 2

Dny NATO, co vy na to ... s. 3
Komentář

Cesty do vesmíru s. 4
Slovem i obrazem z výstavy Cosmos Discovery

Konec jedné vesmírné mise s. 5
Proč havaroval raketoplán Challenger?

Migrant z vesmíru s. 6
S Jiřím Grygarem o vesmírných cestovatelích

Cestovatelka Sluneční soustavy s. 7
Sonda Cassini

Revoluce cestování vzduchem? s. 8
Prototyp prvního elektrického letounu je na světě

Střípky z Londýna s. 9

To musíte vidět: Brighton – Hastings s. 10-11
– ostrov Wight

To musíte vidět s. 12-13
Průvodce Londýnem

Z ekokroužku

Hmyzí přistěhovalci s. 14

Vetřelec z rostlinné říše

Vychytávky z Hostětína s. 15

Naše hobby

Pojďte s námi na ryby s. 16-1

Knižní tipy

Několik příběhů o cestování časem s. 18-19

Záložka Silvie Konečné s. 20
Delirium

Z vlastní tvorby žáků

Cestovatelský komiks s. 21
Podle knihy I. Peroutkové Anička u moře

Recenze

The trail – Mobilní hry s. 22

Euro Truck 2 – Počítačové hry s. 23

Zábava

Hádej, můžeš třikrát s. 24

Cestovatelská osmisměrka s. 25
Zasmějte se se Simčou

Úvodem

Se všemi našimi čtenáři se chceme podělit o velkou radost, kterou jsme od začátku školního roku prožili hned několikrát.

Hned na začátku září nás potěšilo, když jsme byli pozváni do Městské knihovny Třinec na vyhlášení výsledků **krajského kola soutěže Školní časopis roku 2018**, které se konalo 19. září. To jsme ještě netušili, jak velké překvapení tady zažijeme. Těšili jsme se na workshopy, které vždy na této akci pořadatelé soutěže pro účastníky připravují. Jako vždy, ani tentokrát nás tyto dílny nezklamaly. Zase jsme se dozvěděli mnoho nového a pod vedením lektorů udělali a prožili něco zajímavého.

Pak přišla chvíle, kdy se členové pozvaných redakcí časopisů shromáždili, aby vyslechli, jak hodnotitelé ocenili jejich roční práci, jejich časopisy. Vyhlášení výsledků bylo pro nás velmi napínavé. Až do poslední chvíle to vypadalo, že jsme snad nebodovali a že jsme na tomto setkání asi omylaem. Ale opak byl pravdou. My jsme v naší kategorii zvítězili. **Získali jsme 1. místo.**

Nejdříve jsme byli tímto výsledkem tak trochu zaskočení, nečekali jsme ho. Už po chvíli jsme si však užívali radost i trochu slávy, když jsme přebírali diplom a fotili se. Naše nadšení stouplo ještě ve chvíli, kdy jsme si uvědomili, že jsme také postoupili do celostátního kola soutěže.

Vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2018 se konalo 9. listopadu v Brně na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Pořadatelé pro účastníky připravili bohatý program. Nás zaujal mediální jarmark, na kterém v atriu fakulty měly své „stánky“ redakce českých médií. Také jsme se podívali do přenosového vozu Českého rozhlasu Brno.

Zlatým hřebem pro nás bylo vyhlášení výsledků soutěže. V kategorii, ve které jsme soutěžili, jsme získali stříbro – **2. místo za nejlepší obsah časopisu a 7. místo v celkovém pořadí.**

Co se stalo v září a říjnu

Oslavili jsme 100. let založení České republiky

7. září jsme odhalili pamětní desku „Lípy republiky“ a 31 října jsme se sešli k slavnostnímu shromáždění. Poté začal projektový den, věnovaný založení republiky. Každá třída podle vlastní fantazie vykouzila ve své učebně prostředí naplněné atmosférou první republiky a vůní dobrot podle našich babiček.

Někteří zvolili oblečení 20. let, jiní donesli staré knihy, nádobí, fotky. A tak se třídy změnilly třeba v prvorepublikové kavárny, muzea, výstavy osobností kultury a sportu nebo v módní salóny. Podával se čaj a čokoláda, bábovky, zákusky a objevily se i naprosto originální dorty se symboly vzniku Československa.

Pánové, samozřejmě i dámy, se dostavili ve slavnostním oblečení.

Jsme rozkvetlou školou

Společnost Nehlsen Třinec, která financovala soutěž Rozkvetlá škola roku 2017/2018 udělila naší škole v této soutěži **1. místo**. Získali jsme tak také peněžní odměnu 3000,- Kč.

O opravdu rozkvetlou školu se postarali sami žáci, kteří vysazovali muškáty vlastnoručně namnoženými muškáty, ze semen vypěstovali několik druhů letniček, které pak zdobily okolí školy. Po celý školní rok se také starali o to, aby vysázené rostliny měly dostatečnou závlivu a netrpěly zaplevelením.

Nejlepší malí zoologové v kraji

V září se sedm našich spolužáků ze 4. a 5. třídy zúčastnilo Velké ceny malých zoologů, kterou vyhlašuje ostravská ZOO. V soutěžním klání se 67 týmů byl ten náš nejlepší. Obsadili **1. místo** a postoupili do finále.

Všechny úkoly, které na ně čekaly na trase, zvládli s přehledem ve skvělém čase. Poradili s těžkými kvízovými otázkami a správně poznali rostliny i živočichy. Byli skvělým týmem.

Cestování - tak trochu jiný pohled

Zpravidla cestujeme za něčím – do práce, k příbuzným, na výlet, na dovolenou, do supermarketu nakoupit ... Ale také někdy slýcháte: Jedu se projet. Cestování je zkrátka pro nás zábava i nutnost.

Cestování – znak dnešní doby

Jo, cestování, to je bezva téma. Ale co vlastně obnáší? Určitě si každý nejdřív vzpomene na dovolenou nebo na výlet. Ale co když nikam na dovolenou nejedeme a na žádný výlet se nevypravíme? To pak necestujeme? Ale jo. K čemu by jinak všechny ty dnešní dopravní prostředky byly? Přece k tomu, aby nás dopravily z jednoho místa na druhé. Rodiče se musí dopravit do zaměstnání, my zase do školy. Někteří rodiče cestují v práci, například když řídí kamion nebo je průvodčí ve vlaku. Některá zaměstnání mají cestování i ve svém názvu, jako je obchodní cestující, který nabízí zboží. A co teprve letci a letušky a námořníci a astronauti a další exotická povolání. Dá se říct, že všichni odněkud někam cestujeme. Cestování je znakem dnešní doby.

Rozhodující je rychlost

Lidé se v dnešní době potřebují dostat z místa na místo rychle, a někdy rychleji než rychle. Pořád někam spěcháme. A tak naše dopravní prostředky musí být také rychlé. Aby například auta mohla svoji rychlost uplatnit, stavíme pro ně dálnice. A aby se lidé mohli auty dopravit kamkoli, stavíme kamkoli silnice. A když tam dorazí, auta musí zaparkovat, tak se pro ně vybudují parkoviště. Letadlům zase postavíme runway. Lodě, hlavně ty nákladní, se neobejdou bez rozlehlých nákladových ploch pro kontejnery se zbožím. Beton, asphalt, udušaná hlína.

Co na to příroda? Zatím se zdá, že nic. Ale ona nám to spočítá, a pak ...

Život bez auta? Blázníte?

Bez auta si dnes život nedovedeme představit. Používáme ho každý den. Projděte se naší obcí a uvidíte u každého rodinného domku aspoň jedno. Ve městě jich na ulicích stojí tolik, že se někdy zdá, jako by aut bylo víc než lidí.

Kdysi
jsme cestovali
tam,
kde bylo možné
vidět
něco pěkného.
Dnes cestujeme
tam,
kde je možné
parkovat.

Fernandel
(francouzský herec, komik)

Ekostopa

Každý dopravní prostředek znamená nějakou zátěž pro přírodu, pro naše životní prostředí.

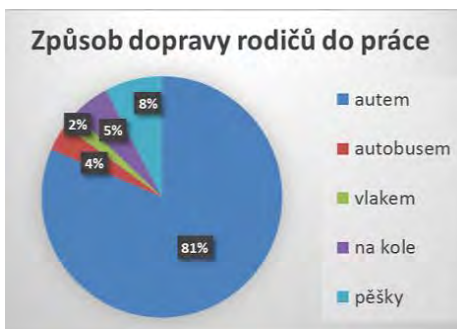
V případě dopravních prostředků se **1 ekologická stopa rovná 1000 osobokilometrů na 1 metr čtvereční.**

Osobní auto = 680	Trajekt = 220
Letadlo = 590	Vlak = 210
Autobus = 500	Kolo = 20

Podle toho, co jsme ve škole u našich spolužáků zjistili, je **docela běžné, když jedna rodina má 2 i více aut.** A zajímavá jsou i další naše zjištění.

Anketa

Ptali jsme se 177 žáků naší školy, čím jejich rodiče jezdí do zaměstnání. Jen 11 rodičů použije veřejnou dopravu, tj. autobus nebo vlak. Zato **158 z nich jede do práce autem.** Z nich **73% má auto jen pro sebe.**

Také jsme se ptali, zda byli na dovolené v ČR nebo v zahraničí a jakým dopravním prostředkem tam cestovali. Zjistili jsme, že 110 žáků bylo na dovolené v zahraničí a 51 v ČR. Nejčastěji pak jeli na dovolenou autem – 107, pak letadlem – 32, autobusem – 18, vlakem – 16, na kole – 3, na motorce – 1.

Na dovolené jezdilo i chodilo pěšky 66 žáků. 55 žáků uvedlo, že chodili jen pěšky. Dalších 25 žáků odpovědělo, že jezdili hromadnou dopravou a chodili pěšky. 11 žáků uvedlo, že také jezdili na kole.

Dny NATO, co vy na to...

Poznání – poučení – zábava - show?

Kolik diváků?

220 000

Už mnoho let se vždy v září konají na letišti v Mošnově nedaleko Ostravy Dny Nato. Jde o přehlídku vojenských, bezpečnostních a záchranářských sil, na kterou se jezdí podívat velké množství lidí. Letos jich přijel rekordní počet, bylo na ní skoro **čtvrt milionu lidí**.

Sjeli se sem návštěvníci z celé republiky. Možná si dovede představit, jak to asi vypadalo na silnicích. Proud a proudy aut.

Emise si unikání do ovzduší užívaly

Auta se už od rána kupila na všech příjezdových cestách. Vytvořily se kolony dlouhé několik kilometrů. Auta buďto stála se zapnutými motory, nebo se pomalu posouvala směrem k parkovištím. A výfukové plyny vesele unikaly do ovzduší!

Kolik aut?

Hm ...

Pak ta auta, autobusy i motorky pořadatelé naváděli na vyhrazená parkoviště. Škoda, že nemáme snímek shora na ta zaparkovaná auta. Hodil by se, ale bohužel jej nemáme. Sami jsme nefotili a na internetu jsme žádný nedohledali. Samozřejmě lidi i novináře tady zajímala hlavně ta show. Můžeme se jenom dohadovat, jak velká plocha to musela být, a kolik aut atd. tady bylo zaparkovaných.

Spočítejte si sami

Dáme vám malou úlohu. Pokuste se počet aut spočítat sami. Představte si, že každý druhý návštěvník přijel autem a že v každém autě jich byli tři. Kolik aut tam bylo?

Protiklady show

Říká se, že Dny NATO v Ostravě jsou největší vojenskou, bezpečnostní a záchranářskou přehlídkou ve střední Evropě. Je to show, která vždy trvá dva dny.

Několik zemí tady představuje svoji bojovou a bezpečnostní pozemní i vzdušnou techniku. Návštěvníci si ji mohou prohlédnout, ale také vidět v akci.

Ohlasy návštěvníků na tuto akci, které proběhly diskusními fóry v médiích a na sociálních sítích byly jako i v jiných případech jak kladné, tak záporné. Letecká přehlídka byla pro diváky úchvatná.

Spokojených lidí nikdy nebývá sto procent, ani s touto megashow nebyli všichni spokojeni. Kritizovali třeba právě dopravní situaci – že museli stát v kolonách a dlouho čekat na zaparkování.

Návštěvníkům nemůžeme vyčítat, že se nezamysleli nad dopady na životní prostředí. Přišli se podívat na show, a tak hodnotili její průběh.

??? - k zamyšlení

Co vidíte, když se podíváte na snímek 1?

Za strategickým bombardérem B-52H Stratofortress se táhne nepřehlédnutelná stopa plynů.

Co vidíte, když se podíváte na snímek 2?

Odhaluje kondenzační stopy letadel. Jsou zajímavé a fotogenická, ale také obsahují látky znečišťující ovzduší.

Na Dnech NATO létalo nad hlavami diváků několik desítek vojenských letounů. Každé z nich vypustilo do ovzduší množství plynů a zanechalo kondenzační stopy.

**Co na to těžce zkoušené ovzduší Ostravy a okolních regionů?
Co na to vy?**

Strategický bombardér B-52H Stratofortress

https://www.natodays.cz/files/gallery/Fotogalerie/Rok_2018/IRONBIRD/DN18_Ironbird12.jpg

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/85/Contrails.jpg>

Cesty do vesmíru

Slovem i obrazem z výstavy Cosmos Discovery

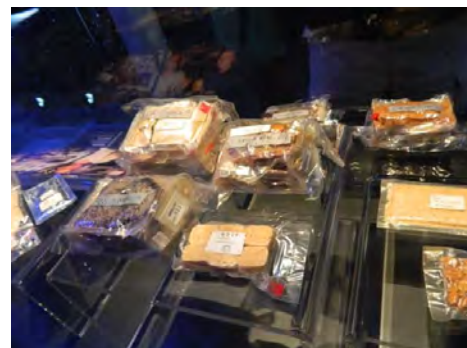
Od května do září tohoto roku se v Brně na výstavišti konala Cosmos Discovery, tedy výstava o výpravách do kosmu. Nadchla nás tak, že padlo rozhodnutí nafotit, co se dá, a pak čtenářům našeho časopisu představit aspoň to nejzajímavější. Pojďte tedy s námi na objevitelskou výpravu za průkopníky vesmírného cestování.

Maketa americké lodi Mercury Friendship 7. Tato loď byla třetí pilotovanou lodí USA a 20. 2. 1962 v ní John Glenn obletěl třikrát Zemi. Prostor pro kosmonauta byl ale opravdu maličkatý - jenom jeden metr krychlový.

Toto je přístrojová deska ze sovětského programu Vostok. Hlavní částí byl glóbus, který ukazoval polohu a místo přistání.

Tak tohle jsou pochoutky, které vám naservírují ve vesmíru. Všechny jsou ve formě přesnídávky.

Tak tohle vozítko cestovalo po Měsíci. Je to dálkově řízený Lunochod. Dosahoval maximální rychlosti 2 km/h. To byla rychlost, co? Ten zvláštní název je z ruštiny – chodil po luně a luna = měsíc.

Americké noviny z roku 1969, když se Američanům podařilo přistát na Měsíci.

Toto je část řídicího střediska v Bostonu. Pulty jsou původní, originální!

Vítejte na Vesmírné stanici. Jak vidíte, je to tu velice útulné 😊.

To je tlačítek a páček. Přesně takhle to vypadalo v raketoplánu Columbia. Ten bohužel při návratu na Zem shořel v atmosféře.

A nakonec - všichni kosmonauti, kteří zemřeli během vesmírných misí. Není jich málo, že?

Silvie Konečná, 9. A, Simona Konečná, 5. třída

Konec jedné vesmírné mise

Smrt číhá v detailu

Určitě jste už někdy slyšeli o havárii raketoplánu Challenger. Byla to obrovská tragédie, která otřásla celou NASA a zmařila sen o rutinních (běžných) cestách do vesmíru.

Co k havárii vedlo?

Vedlo k tomu hned několik shod okolností.

V den startu bylo velké chladno a startovací rampa zamrzla, bylo na ní hodně rampouchů, a navíc byl silný vítr. Řeknete si, že za chladno a vítr nikdo nemůže. Ale i tady NASA udělala chybu. Meteorologické balóny sice vypustila, ale ty ukazovaly hodnoty v jiné lokalitě.

Proč havaroval raketoplán Challenger?

Co se stalo?

Kvůli chladnému počasí neplnily svou funkci těsnicí kroužky.

Těsnicí kroužky mají zadržovat pronikání paliva z pomocných raket. Kroužky jednoduše zmrzly. To palivu dovolilo dostat se volně do prostoru.

Proč neexplodoval už při startu?

Do paliva se přidává hliník, aby dávalo větší výkon. Při spalování tak vznikala struska, která otvor zablokovala.

Jenže co se nestalo! Při fázi startu, kdy je největší tlak, v „oblasti q“, do raketoplánu udeřil silný poryv větru, rychlejší než hurikán. Struska se uvolnila a palivo se dostalo do prostoru. Jeho žár propálil díru do druhé pomocné rakety. To mělo zničující následky.

Co se stalo s astronauty?

Žádný z astronautů havárii nepřežil. Čtyři z nich zabil výbuch. Tři z nich byli v záchranném modulu. Modul byl ale bez padáků, které by ho

brzdily, a roztříštil se při dopadu do Atlantiku. Tam také dopadly trosky Challengeru.

Vzala si NASA z tragédie ponaučení?

Dalo by se říct, že ano i ne.

Dlouhou dobu byla bezpečnost na prvním místě. Pečlivě se plnila bezpečnostní opatření a všechno dobře fungovalo.

Říká se tomu „usnout na vavřínech“. Zase v bezpečnosti polevili. Za 17 let po havárii Challengeru došlo k nové tragédii. V roce 2003 explodoval v atmosféře Země raketoplán Columbia, když se vracel z vesmírné mise.

Tak skončila éra raketoplánů.

Migrant z vesmíru

S Jiřím Grygarem o vesmírných cestovatelích

Začátkem října jsem byl v Planetáriu Ostrava na přednášce českého astronoma Jiřího Grygara. Nazval ji Sedmero splněných přání ve Sluneční soustavě.

Mluvil o šesti misích vesmírných sond, které byly úspěšné. Sedmé přání se týkalo asteroidu, který se objevil ve Sluneční soustavě a nebyl její součástí, je to takový vesmírný migrant.

Toto je zatím jen představa, jak asi asteroid vypadá. Nejde o snímek.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/bc/Eso1737a_cropped.jpg/1280px-Eso1737a_cropped.jpg

Odkud asteroid pochází?

Oumuamua má zřejmě svůj původ v soustavě se dvěma slunci. Protože se však nechová stejně jako jiné podobné objekty, bude velmi těžké vystopovat místo jejího původu. Chová se totiž poněkud nepředvídatelně, jak co se týká rychlosti, tak i její dráhy.

Co je ale jisté, jde o cestovatele, který strávil v mezihvězdném prostoru dlouhé miliony let, a proto nám může poskytnout spoustu užitečných informací.

Proto vědci litují, že Oumuamua

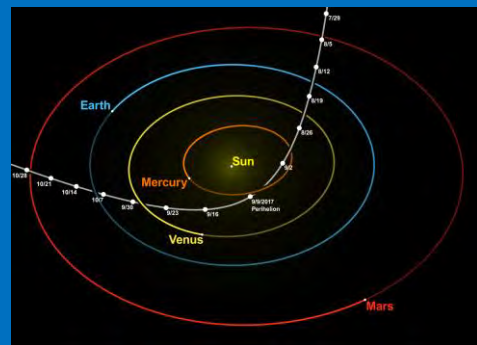
Posel z minulosti

To, že asteroid je odjinud, se zjistilo díky jeho chemickému složení. (Pro mě je zatím tak trochu záhada, jak se na dálku chemické složení takového tělesa zjišťuje.)

Asteroid je velký asi 200 metrů. Kdyby spadl na Zemi, asi by udělal pořádnou paseku. Naštěstí prý srážka se Zemí nehrozí.

Asteroid se pohybuje po zvláštní dráze, je jiná, než mají planety Sluneční soustavy. Planety obíhají

kolem Slunce po elipse, ale tento asteroid po hyperbole. Jeho oběžná dráha zasahuje až k Oortovu oblaku.

By nagualdesign; Tomruen - Own work made with , trajectory data from JPL Horizons, redrawn by nagualdesign., CC BY-SA 4.0,

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=64505953>

Vědci počítají s tím, že takových vesmírných cestovatelů, jako je tento, může být víc.

Dali asteroidu název Oumuamua (nebo také Oamana), což přeloženo do češtiny znamená Posel z minulosti.

Zajímavé je, jak vědci na asteroid přišli. Došlo k tomu na Havaji. Ten, kdo ho objevil, astronom Robert Weryk, při pozorování zjistil, že je na „obloze“ něco jako tečka, která na stejném místě dříve nebyla. Nakonec se z ní vyklubal objekt, který vypadá trochu jako doutník nebo okurka.

Vědci předpokládají, že jde o úlomek planety, která byla rozdrčena slapovými silami, protože se octla příliš blízko svojí hvězdě.

Jan Stoklásek, 4. třída

naši sluneční soustavu opustí dřív, než získají dost informací o hvězdném systému, ze kterého pochází, nebo o mezihvězdném prostoru, jímž se pohyboval.

Teď musíme počítat s tím, že Zemi mohou ohrozit také objekty, které přiletí z hlubokého vesmíru. (RED)

<http://www.nasa.gov/sites/default/files/thumbnails/image/18-056main.png>

Migrant z vesmíru

S Jiřím Grygarem o vesmírných cestovatelích

Začátkem října jsem byl v Planetáriu Ostrava na přednášce českého astronoma Jiřího Grygara. Nazval ji Sedmero splněných přání ve Sluneční soustavě.

Mluvil o šesti misích vesmírných sond, které byly úspěšné. Sedmé přání se týkalo asteroidu, který se objevil ve Sluneční soustavě a nebyl její součástí, je to takový vesmírný migrant.

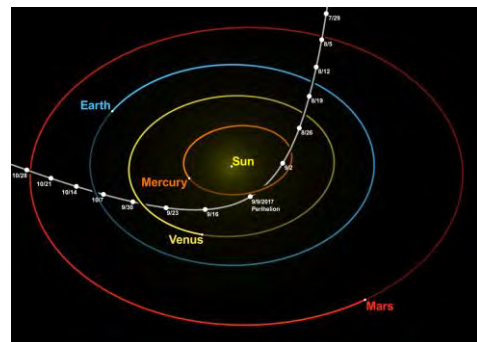
Posel z minulosti

To, že asteroid je odjinud, se zjistilo díky jeho chemickému složení. (Pro mě je zatím tak trochu záhada, jak se na dálku chemické složení takového tělesa zjišťuje.)

Asteroid je velký asi 200 metrů. Kdyby spadl na Zemi, asi by udělal pořádnou paseku. Naštěstí prý srážka se Zemí nehrozí.

Asteroid se pohybuje po zvláštní dráze, je jiná, než mají planety Sluneční soustavy. Planety obíhají

kolem Slunce po elipse, ale tento asteroid po hyperbole. Jeho oběžná dráha zasahuje až k Oortovu oblaku.

By nagualdesign; Tomruen - Own work made with , trajectory data from JPL Horizons, redrawn by nagualdesign., CC BY-SA 4.0,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=64505953>

Vědci počítají s tím, že takových vesmírných cestovatelů, jako je tento, může být víc.

Dali asteroidu název Oumuamua (nebo také Oamana), což přeloženo do češtiny znamená Posel z minulosti.

Zajímavé je, jak vědci na asteroid přišli. Došlo k tomu na Havaji. Ten, kdo ho objevil, astronom Robert Weryk, při pozorování zjistil, že je na „obloze“ něco jako tečka, která na stejném místě dříve nebyla. Nakonec se z ní vyklubal objekt, který vypadá trochu jako doutník nebo okurka.

Vědci předpokládají, že jde o úlomek planety, která byla rozdrčena slapovými silami, protože se octla příliš blízko svojí hvězdě.

Jan Stoklásek, 4. třída

Toto je zatím jen představa, jak asi asteroid vypadá. Nejde o snímek.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/bc/Eso1737a_cropped.jpg/1280px-Eso1737a_cropped.jpg

Odkud asteroid pochází?

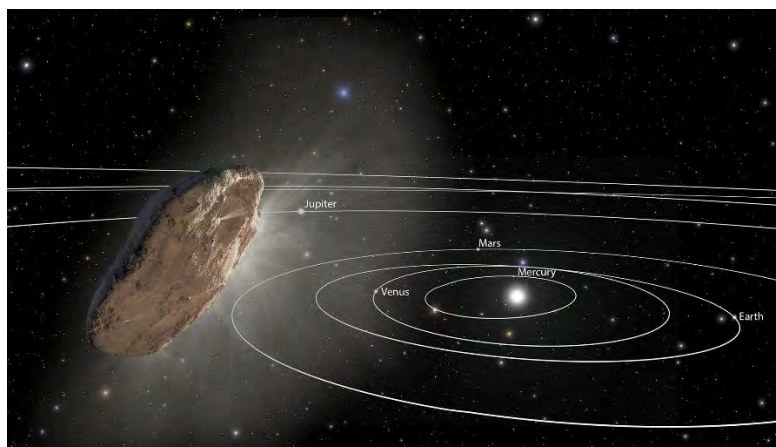
Oumuamua má zřejmě svůj původ v soustavě se dvěma slunci. Protože se však nechová stejně jako jiné podobné objekty, bude velmi těžké vystopovat místo jejího původu. Chová se totiž poněkud nepředvídatelně, jak co se týká rychlosti, tak i její dráhy.

Co je ale jisté, jde o cestovatele, který strávil v mezihvězdném prostoru dlouhé miliony let, a proto nám může poskytnout spoustu užitečných informací.

Proto vědci litují, že Oumuamua

naši sluneční soustavu opustí dřív, než získají dost informací o hvězdném systému, ze kterého pochází, nebo o mezihvězdném prostoru, jímž se pohyboval.

Teď musíme počítat s tím, že Zemi mohou ohrozit také objekty, které přiletí z hlubokého vesmíru. (RED)

<http://www.nasa.gov/sites/default/files/thumbnails/image/18-056main.png>

Cestovatelka Sluneční soustavou

Sonda Cassini

Když se řekne sonda Cassini, i laikovi se vybaví, že šlo o jeden z nejuspěšnějších vesmírných projektů vůbec.

Tato sonda byla ve vesmíru celých 20 let. Byla vypuštěna v roce 1997 a ukončila svoji činnost v roce 2017.

Zvědavá cestovatelka

Cassini procestovala 7,8 miliardy kilometrů. To je pořádná dálka!

Jako cestovatelka naší sluneční soustavou byla nejen vytrvalá, ale také pořádně zvědavá.

Než roku 2004 doletěla k cíli své cesty, k Saturnu, obletěla Venuši, Zemi a Jupiter.

Nesla s sebou množství vědeckých přístrojů a pouzdro Huygens. Nemůžeme se tedy divit, že **nashromáždila 639 GB dat. Udělala více než 450 000 fotek.**

Dovedete si představit, kolik informací se vědci dozvěděli a ještě se mohou dozvědět? A jak moc zajímavé mohou ty informace být? Než ale všechno zpracují, bude to ještě pěkně dlouho trvat.

Taky se na objevné cestě Cassini podílelo 27 států a více než 5 000 lidí.

Zvídavá objevitelka

Vesmírná cestu Sondy Cassini můžeme opravdu nazvat objevitelskou.

Po svém příletu k Saturnu v roce 2004 vyslala na jeho měsíc Titan pouzdro Huygens, které na začátku roku 2005 na povrchu Titanu úspěšně přistálo.

Na Saturnových měsících Titanu a Enceladu objevila oceány a na Titanu také několik metanových moří a stovky jezer.

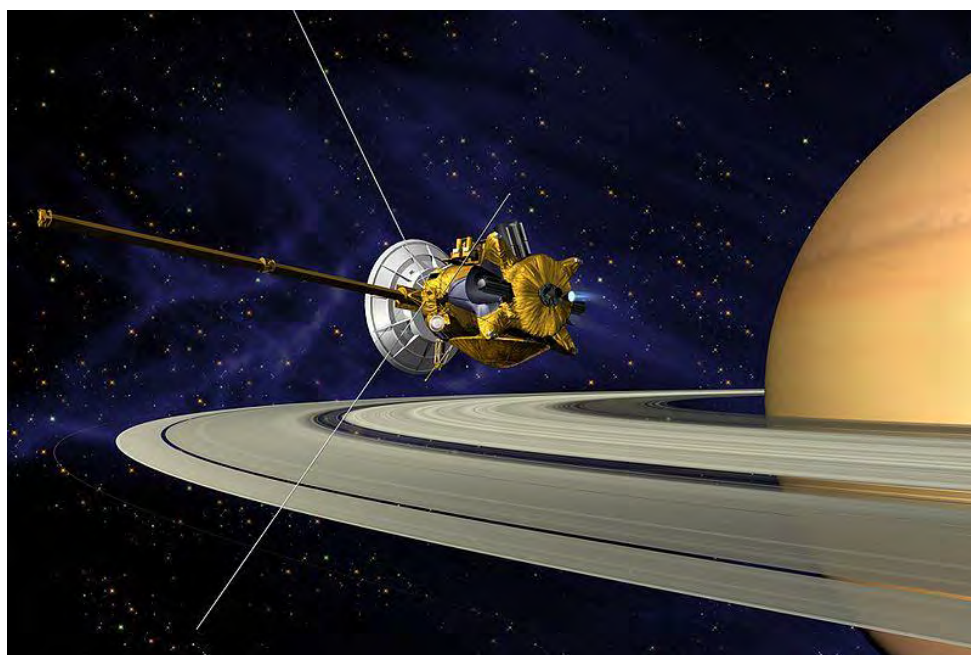
A celou dobu (20 let), které na své objevné cestě strávila, neztratila se Zemí kontakt. Pořád komunikovala. Vysílala až do svého konce.

Řízená smrt

Zpočátku byla délka působení Cassini plánována na 4 roky, ale pak ji bylo možné ještě dvakrát prodloužit. Nakonec však už nebylo prodloužení jejího „života“ z technických důvodů možné. Proto se vědci rozhodli řízeně sondu navést do atmosféry Saturnu, kde měla shořet. To se stalo v září 2017. Loučil se s ní tehdy celý astronomický svět.

Proč byl zánik Cassini řízený? Jiná možnost nebyla. Sondě docházelo palivo. Nechat ji neřízeně zaniknout nemohli. Bylo tady nebezpečí, že spadne na povrch některého ze Saturnových měsíců a kontaminuje ho. Proto se vědci rozhodli pro řízený zánik.

RED a Jan Stoklásek, 4. třída

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/b2/Cassini_Saturn_Orbit_Insertion.jpg/800px-Cassini_Saturn_Orbit_Insertion.jpg

Sondu pojmenovali po Giovanni Domenico Cassinim

Kdo to byl:

G. D. Cassini byl Italský astronom a matematik, který v 17. století pozoroval Saturn a Jupiter a učinil významné objevy.

Jako první při pozorování Saturnu zjistil, že kolem něj obíhají měsíce. Tehdy viděl čtyři, dnes víme, že jich je několik desítek. Sonda Cassini objevila dva.

Největším objevem Cassiniho však byla mezera mezi Saturnovými prstenci, proto tento jev známe jako **Cassinioho dělení**.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d6/Giovanni_Cassini.jpg

Revoluce v cestování vzduchem?

Prototyp prvního elektrického letounu je na světě

Poslední roky sledujeme docela velký tlak proti fosilním palivům, protože při jejich spalování se do ovzduší dostává mnoho zplodin. Takže se v některých státech rozhodli vsadit na elektřinu.

O autech na elektromotory jsme psali v minulém čísle našeho časopisu. Taková auta už jezdí, i když jich zatím není moc.

A co v letecké dopravě? Ta je stále oblíbenější. Lidé dnes hodně cestují letadly. Letět letadlem je rychlejší a pohodlnější než jet autem nebo lodí. **V současnosti létá letadly 3 x více lidí než před 30 lety.**

Ani letecká doprava není ekologická. Je to stejné jako u automobilové dopravy.

Letadla také znečišťují ovzduší

Letadla vypouštějí do ovzduší nebezpečné látky. Palivem pro letadla je kerosin.

Dopravní letadla pojmu ve svých nádržích i několik desítek tisíc litrů kerosinu, obří i více než 200 tis. litrů. Největší dopravní letadla, mají spotřebu okolo 15 tisíc litrů kerosinu za hodinu, což je 266 litrů za minutu a 4,4 litry za sekundu. Nejúspěšnější obří dopravní letadlo pro přepravu osob Boeing 747-8 pojme do nádrže 238 610 litrů kerosinu.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/8/8e/Pipistrel_Alpha_Electro_at_AERO_Friedrichshafen_2018_%281X7A4773%29.jpg/800px-Pipistrel_Alpha_Electro_at_AERO_Friedrichshafen_2018_%281X7A4773%29.jpg

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/8/88/Lufthansa_Boeing_747-8_%2816278574162%29.jpg/300px-Lufthansa_Boeing_747-8_%2816278574162%29.jpg

Nedivme se proto, že emise skleníkových plynů z mezinárodní letecké dopravy se v EU od roku 1990 více než zdvojnásobily.

Co je kerosin?

Kerosin je letecký petrolej. Samozřejmě je to ropný produkt, získává se tzv. frakční destilací ropy. Používá se jako palivo pro letadla s tryskovým pohonem.

První letadlo s elektromotorem

Ve Slovinsku vyvinuli malý sportovní letoun poháněný elektřinou. Jmenuje se **Pipistrel Alpha Electro**.

Je pro dvě osoby a unese celkem 550 kg.

Dvě baterie mu umožňují letět 1,5 hodiny. Vyvine maximální rychlost 157 km/h.

Řeknete si, že takové parametry nejsou nic moc. Tohle letadlo je ve srovnání s dopravními letadly prcek. Atlantický oceán s ním těžko přeletíte. Autem se po dálnici dostanete na místo skoro stejně rychle.

Revoluce v cestování vzduchem

Přes to všechno opravdu jde o revoluci v cestování vzduchem. Proč? Při letu se žádné zplodiny nedostávají do ovzduší jako třeba u proudových letadel. Navíc toto letadlo je naprosto tiché. Rozhodně neobtěžuje hlukem ani cestující ani lidi, nad kterými letí.

První zemí, která chce vsadit na letadla s elektromotorem pro přepravu osob i nákladů na kratší vzdálenosti, je Norsko.

Pro ty, kteří nevěří, že jde o revoluci v létání, připomeňme dobu před sto lety, první letadla a cestu, kterou má cestování vzduchem za sebou.

Louis Blériot, průkopník letectví, který jako první přeletěl kanál La Manche, a jeho aeroplán.

Marek Witas, 6. A a RED

Střípky z Londýna

Rackové, kam se podíváš

Úplně všude jsou rackové. Každý den jsme je měli stále na očích. Nejvíce jich bylo u moře, kde plavali na vlnách, procházeli se po pláži, létali nad našimi hlavami, a hlavně číhali, kdy se jim naskytne příležitost ukradnout nějakému turistovi něco k jídlu. Několikrát se jim to i skoro povedlo. V Londýně se mi povedlo i jednoho z nich vyfotit ve vtipné situaci- seděl totiž na hlavě sochy krále George VI.

Když ne uvnitř, aspoň před aneb Umělci před Národní galerií

Na Trafalgarském náměstí si můžou umělci při/vydělat. Někteří zpívají nebo hrají na nějaký hudební nástroj, další kreslí na chodník křídami. Ale protože se křídly snadno smývají, dílka vydrží jen do doby, než přijde déšť. Po dešti se můžou umělci pustit do nové kresby. Je škoda, že některá nemohou zdobit nějakou galerii. Tak si je aspoň turisté, stejně jako

my, vyfotí na památku.

Na Trafalgarském náměstí najdete také Národní galerii. Ti umělci, kteří kreslí na chodník, možná potají doufají, že i oni svá výtvarná díla v ní jednou budou vystavovat. Možná právě proto si zvolili pro své tvoření chodníky před galerií. Pravda ale je, že to, co vidíte na chodnicích, rozhodně v Národní galerii neuvídíte.

Tak trochu jiný semafor aneb Kdo se v tom má vyznat

V Anglii je spousta věcí jinak než u nás. Tak třeba se tam jezdí vlevo místo vpravo. A když půjdete z Trafalgarského náměstí k Big Benu, budete muset přejít přes přechod na ulici Cockspur Street. Na něm je semafor, který se od všech ostatních semaforů, které u nás známe, liší. Když totiž **prochodce** blikne zelená, místo zeleného panáčka tam uvidíte toto. Nepřipomíná vám to něco?

Foto a text Silvie Konečná, 9. A

To musíte vidět: Brighton – Hastings - ostrov Wight

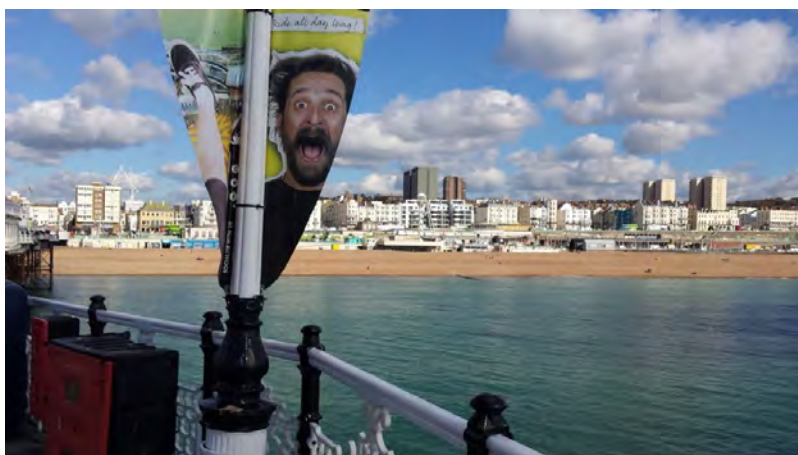

Z průjezdu Eurotunelem.
Co jsme viděli? Nic.

Šest dnů na cestách. Dva z nich v autobuse tam a zase zpět. Čtyři dny poznávání míst jižní Anglie. Cesta do Brightonu. Procházka kolem pobřežních skal Seven Sisters. Výlet do Hastings. Lodi na ostrov Wight.

Jeden z našich cílů - zábavní molo v Brightonu.

Ze zábavního mola je skvělý pohled na Brighton. Obyčejné město.

Koupat se v říjnu? Co vás napadá?! Kapuce na hlavu.

Útesy Seven Sisters jsou tak fotogenické, že jsme je fotili a fotili. Ani se není co divit, že tady natáčeli Jamese Bonda.

Nad městem Hastings leží zřícenina hradu. Je odtud pěkná vyhlídka do okolí. Opravdu to tady dýchá historií. Kdysi, v roce 1066, se tady odehrála slavná bitva o Anglii. Blízko jsou Pašerácké jeskyně, ve kterých to ještě dnes straší. Opravdu!

Tak to je obrovský zážitek - Blue Reef Aquarium Hastings. Tady jsme se potkali tváří v tvář se žraloky. To si nenechtejte ..

Procházka podvodním tunelem je paráda. Ani se nenamočíte, a přesto máte pocit, že jste v moři.

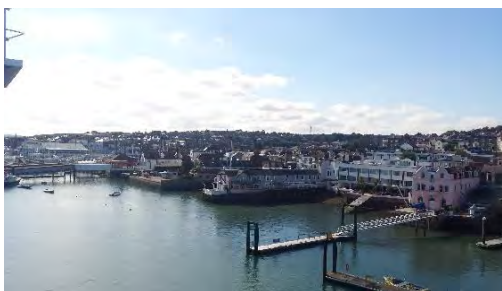
Mořští živočichové i rostliny si tady žijí svým životem, jako bychom tady nebyli a nepozorovali je. Škoda, že prohlídka byla tak krátká.

Tak toto je molo v Southhamptonu. To je přístav pro zaoceánské výletní a nákladní kontejnerové lodě. My jsme odtud vyrazili trajektem na ostrov Wight.

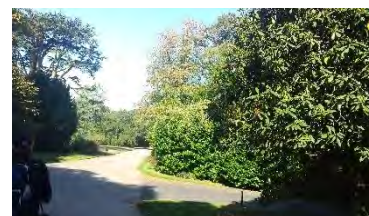
Plavba na Isle of Wight byla klidná. Moře bylo rovné jako placka a bylo modré, stejně jako nebe. Nebýt té zatracené mořské nemoci, bylo to skoro romantika.

Ve srovnání se Southamptnem je přístav, ve kterém jsme na Wightu zakotvili, maličký. Zato všechno je tady takové malebnější.

Prohlídka Osborne House, což je letní sídlo královské rodiny, byla tím nejzajímavějším, co jsme tady mohli vidět. V okolí zámku jsou překrásné zahrady. Do pečlivě upravené francouzské zahrady vedou velkolepá schodiště, ze kterých je skvělý výhled do daleka. Anglické zahrady se rozprostírají za těmi francouzskými a připomínají spíš parky, jaké známe u nás. Podívali jsme se i dovnitř. Interiéry jsou – no jak jinak - zámecké.

Na koupání voda nebyla, ale nevyzkoušejte to, že?

Silvie Konečná, 9. A, Viktorie Kačorová, 7. B

To musíte vidět

Průvodce Londýnem

Pošmurno. Jak jinak, jsme v Londýně. Ale možná se zrovna vám podaří tuto metropoli vidět za slunečného počasí. Nám to sice nevyšlo, přesto jsme fotili jako diví, abychom vás mohli provést místy, která stojí za to vidět..

Picadilly Circus

Svoji prohlídku můžete začít třeba na Picadilly Circus. Pozor! Žádný cirkus tady nenajdete. Fakt je, že ty světelné reklamy a davy lidí tak trochu cirkusovou atrakci připomínají. Až na ty proslulé reklamy je to ale náměstí jako kterékoli jiné. Circus totiž znamená kruhové veřejné prostranství, jednoduše náměstí.

Chinatown

No a pak se můžete vydat do míst, kde si budete připadat jako na pouti. Samozřejmě jde o Chinatown, tedy čínskou čtvrť. Opravdu budete mít pocit, že nejste v Londýně, ale v Asii. Je to tady přímo nacpané restauracemi a obchody a prodejními stánky. Voní to tady, nebo páchne?, všelijakým kořením a vonnými tyčinkami. Hlavně si s sebou vezměte dost peněz.

Trafalgar Square

Když už jde o ta náměstí, je tady ještě jedno dost zajímavé. Jde o Trafalgar Square. Je pořádně rozlehlé a najdete na něm kde co. Je tady Národní galerie, ale pozornost nejvíce upoutá sloup stojící uprostřed náměstí. Je na něm socha admirála Nelsona, který velel ve vítězné námořní bitvě u Trafalgaru.

Pomník ženám z 2. světové války

Jestli půjdete Whitehall Street, určitě se zastavte u tohoto pomníku. Uctíte tak památku žen, bez kterých by zvítězit ve válce nebylo možné. Památník tady stojí od roku 2005.

Westminster Abbey

Westminsterské opatství je gotická stavba, ve které se konají korunovace králů a kde jsou také někteří angličtí panovníci pohřbeni. Je tady například hrob slavné královny Alžběty I. Také se tady konala svatba prince Williama s Kate Middleton. Říká se, že tudy procházely britské dějiny. A také kolem chrámu, jak vidíte, často projíždějí double-deckery, dvouposchodové londýnské autobusy.

Buckingham Palace

Buckinghamský palác kdysi patřil vévodovi z Buckinghamu a po něm už mu název zůstal. Dnes je to sídlo královny. Když má královna v létě dovolenou, mohou palác navštívit i turisté. My jsme bohužel měli smůlu, byli jsme tady v říjnu. Smůla.

Houses of Parliament a Big Ben

Tak tohle ještě nějakou dobu uvidíte ze slavné věže Big Ben. Je obklopená hustým lešením, takže z ní vlastně nevidíte nic. I budovy Parlamentu se opravují. Nejznámější pamětihodnost Londýna si pak nejlépe prohlédnete na fotkách v turistickém průvodci.

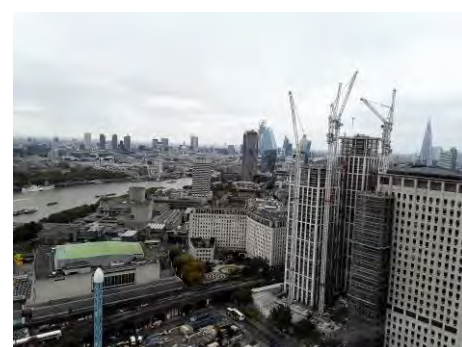

London Eye

Tak tohle zajímá turisty ze všech londýnských pamětihodností a atrakcí snad nejvíc. Jak by taky ne, když z Londýnského oka můžete shlédnout na celý Londýn.

London Eye je stavba, která vás okamžitě upoutá. Je to obrovské kolo, které je tak dominantní, že významné stavby na druhém břehu Temže, jako jsou Houses of Parliament a Big Ben, vám mohou připadat malé a nicotné.

Když si nastoupíte do kabiny, vynese vás nad výškové budovy Londýna. Odtud je skvělý rozhled na všechny světové strany. To si teprve uvědomíte, že jste v megalopolu.

Madame Marie Tussaud

Tak tohle je zakladatelka muzea, které ji proslavilo po celém světě. Říká se však, že slávy si sama paní Tussaud ve svém životě moc neužila, i když úspěch se svými voskovými figurínami nakonec měla, a to právě v Anglii. Z Francie totiž musela utéct.

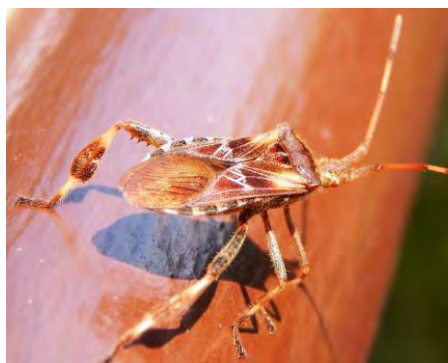
Muzeum voskových figurín

Možná to zní trochu neuctivě, ale to muzeum není nic jiného než muzeum voskových figurín. Co vás ale může překvapit, že ty figuríny vypadají jako živé. Máte pocit, že se každou chvíli musí pohnout, že na vás Charlie Chaplin mrkne, že vám Spiderman skočí ze stropu za krk nebo že Jackson začne zpívat a tančit. Tak skutečně všechny ty slavné osobnosti vypadají. Samozřejmě že se nic z toho nestane, přesto když odcházíte, jste plní dojmů, jedním z nich je, že jste se s těmi lidmi opravdu setkali.

Seznamte se, prosím.

Vroubenka americká

Hmyzí přistěhovalci

Vroubenka je domovem v Severní Americe. Jde o plošnici, která dosahuje délky až 20 milimetrů.

Byla do Evropy zavlečena ze západního pobřeží Severní Ameriky. Poprvé se objevila v Anglii. Poté se rozšířila do dalších evropských zemí. V České republice jsme se s ní poprvé setkali v roce 2006. Od té doby ji stále častěji a ve stále větším množství

můžeme vidat na našich balkónech, terasách a domovních zdech.

Nezvaný host

Odolává i velkému mrazu. V chladném počasí se ráda skrývá v prasklinách nebo škvírách. Když vyjde slunce, přiletí na svíslou plochu domu a vyhřívá se tady.

Pak ráda vniká do lidských obydlí, aby si tady našla místo k přezimování.

Naštěstí v domácnosti neškodí.

Škůdce borovic

Vroubenka se v dospělosti živí sáním semen jehličnanů, a proto je **ve své domovině považována za škůdce borovic.**

Tereza Przczková, Jiří Pyszko, 8. A

Ha,ha, ha!

Křivonožka vehnutá

Vetřelec z rostlinné říše

Křivonožka je opravdu **dokonalý vetřelec. Je to invazivní mech.**

Na první pohled se vám zalíbí. Ten náš ve škole je už vysušený, a proto jeho štětičky pěkně píchají, ale když někde v přírodě na něj narazíte a šlápnete si do něj, je to, jako byste chodili v peřině. Jeho porost je totiž vysoký až 5 centimetrů.

Je původem z jižní polokoule (Jižní Amerika, Austrálie, Nový Zéland, jižní Afrika), ale když jsme mu dali příležitost, snadno se rozšířil po celé Evropě. U nás na něj snadno narazíte na Šumavě, kde má k životu příhodné podmínky. Jsou tady rašeliniště, smrčiny i bory – to všechno křivonožka miluje. V takové půdě se úspěšně rozmnožuje a pak vytlačuje naše původní mechové porosty.

Tak se chovají všechny invazivní druhy – nahradí ty původní.

Ethel Bialoňová, 7. A a RED

Vychytávky z Hostětína

Jednoho dne jsme si zajeli do ekovesnice

Hostětín. Je to malá obec, má jenom přes 200 obyvatel, ale zato tady mají hodně vychytávek, které by stálo za to mít i u nás.

Je tu například kořenová čistička odpadních vod. Neřekli byste, že kořeny rostlin mohou vyčistit vodu tak, že je běžně použitelná.

Taky tady mají úsporné veřejné osvětlení, takže obyvatelé obce netrpí světelným smogem.

Ha, ha, ha! Ekologické centrum! Někdo jim tu vyhodil mikrotenové sáčky.

To je přece kompost, ty brďo. Bioodpad.

Toto smrdí! Co to je?! Zas něco zdravého, fuj.

Mýlíš se, jsou to ubrousky z recyklovaného papíru.

To jsou vychytávky, co?! Ale na co asi tak může být tohle?

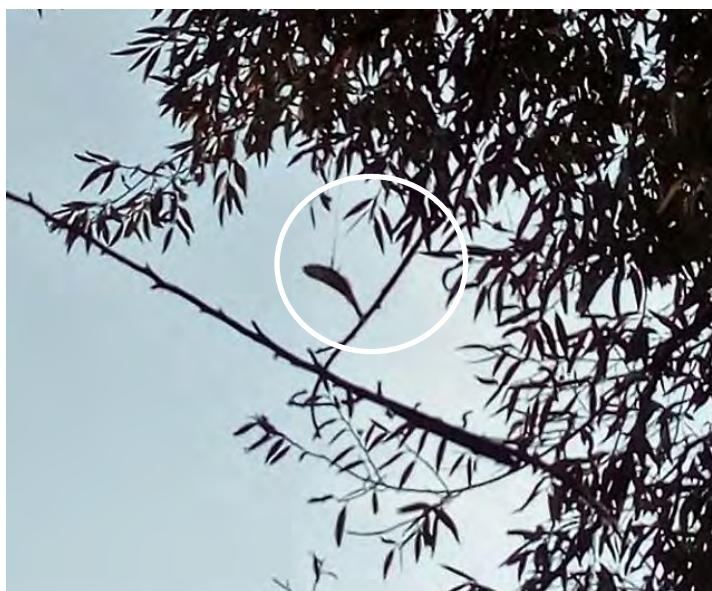
Pojďte s námi na ryby

Cestování pro nás není

U vody na rybách se dá zažít někdy víc než na exotické dovolené. Aspoň my tři jsme už toho spolu prožili dost. Ani byste neřekli, kolik situací může vzniknout. A to se říká, že rybaření je ten nejkldnější koníček.

Ryba na stromě

Jednou s námi byla na rybách kamarádka Terka. Ještě nikdy nedržela prut v ruce, tak ji chtěl Patrik naučit, jak má nahodit. Dal jí prut, ať si zkusí nahodit rybkou jako návnadu na dravce. Samozřejmě že jí nejdřív ukázal, jak na to. Terka vzala prut do ruky a švihla. Jenže pustila silou příliš brzo a ... rybka místo ve vodě zůstala viset na stromě.

rybářskou židli, že si Patrik na ni vyleze a pak už snad na rybu prodloužený prut dosáhne.

Trefit rybu koncem tyčky ale nebylo ani trochu snadné. Vystřídali jsme se na stoličce všichni, ale nikomu se nepovedlo rybu dostat dolů. Máchali jsme tyčkou, co jsme mohli, ale to jediné, co se nám podařilo, že jsme ze stoličky nespadli.

To už jsme byli pěkně vystresovaní. Patrik se nakonec rozhodl k poslednímu pokusu. Asi proto, že to byl poslední pokus, se mu podařilo rybkou zachránit byla ale marná. Ryba byla mrtvá. Na takovou se žádný dravec nechytí. Tak jsme se radši sbalili a šli jsme domů.

Jirka Pyszko, 8. B

Všichni jsme se začali smát, ale smích nás brzy přešel. Ryba visela vysoko na větvi. Dumali jsme, jak ji dostaneme dolů. Nejdříve jsme vyzkoušeli, jestli na ni nedosáhneme prutem, ten je přece dost dlouhý. Ale nebyl. Prut na to nestačil.

Napadlo nás, že bychom mohli na prut připevnit tyčku. Našli jsme lepicí pásku a přilepili ten kus dřeva k prutu. Ani tato vychytávka však nestačila.

Na rybu jsme pořád nedosáhli, ani když jsme tyčku o kus prodloužili. Dumali jsme, co podnikneme dál. Jirka nakonec obětoval svoji

V ponožkách pro kapra

To jsme přišli do Stříteže na Černou, že budeme lovit ryby. Vybalovali jsme si věci a já jsem si mezi tím nahodil jeden prut. Když jsem šel chystat další, křičí na mě Terka: „Bere ti!!!“ Utíkal jsem k prutu, že zaseknu. Udělal jsem to, a kapr jel najednou do křoví, které roste u břehu. Měl jsem strach, že o něho přijdu. Držel jsem pevně prut, navíjel jsem a uvažoval, jestli si mám sundat ponožky. A kapr jel dál do křoví. Tak jsem se rozhodl, že svlékat ponožky je zbytečné, a skočil jsem i s prutem do vody. Jak jsem ale navíjel, silon praskl a kapr byl najednou pryč. Vylezl jsem z vody a koukám na ponožky. Byly pořádně zablácené.

Bylo léto, a tak se mamka nemusela bát, že jsem se nachladil. Ani se kvůli těm ponožkám nezlobila, ale té mojí příhodě se pořádně nasmála. Já jsem byl zklamaný, že

Patrik Dulawa, 8.B

Jak prut letěl do vody

Byla jsem s kluky poprvé na rybách a oni mě učili chytat kapry. Všichni tři jsme nahodili a čekali jsme, komu ryba zabere první. Patrikovi se už rozmočila návnada, tak si ji chtěl vyměnit. Byl chvíli otočený zády k vodě, dával novou návnadu a povídal si s Jirkou. Najednou vidím, že prut pomalu vyjíždí z vidliček a klouže do vody. Říkala jsem si, že asi něco není v pořádku, a tak volám na Patrika: „Asi ti bere!“

Ale to už byl skoro celý prut ve vodě. Patrik se otočil a prut zasekl. Zdolával rybu. Prut se ohnul, jak ryba tahala a nechtěla se poddat. Patrik se pral s rybou asi pět minut. Bylo to pěkně napínavé. Nakonec rybu zdolal.

Když rybu vytáhl na břeh, zjistili jsme, že to není kapr, ale pěkný amur. Protože ale neměl ještě správnou míru, pustil ho zpátky do vody. Určitě by rybu pustil, i kdyby míru měla, skoro vždycky to tak dělá. Patrik je dobrý rybář. Skoro vždycky něco chytí. Asi ho mají ryby rády.

Tereza Przczková, 8.B

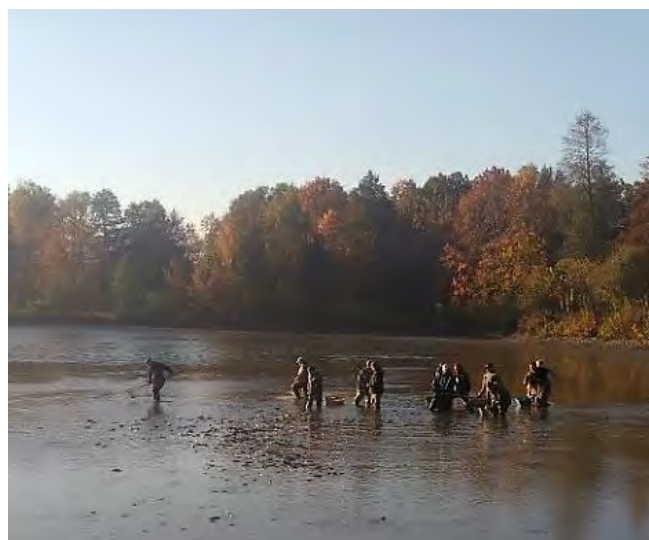

Na výlovu rybníka

Ve Stříteži je 7 rybníků. V říjnu byl výlov na Černé a my jsme byli při tom, i když návštěvníci nejsou rybáři příliš vítáni, protože se jim často pletou pod nohy. My jsme se chtěli jenom dívat a fotit. Nakonec jsme ale pomáhali nosit.

Rybáři tady vylovili 126 kaprů, 80 amurů a 54 candátů. Taky tam byla 1 štika, 1 pstruh duhový a 1 úhoř. Protože tady tento rybník je chovný, vylovené ryby neskončí na talíři, ale převezli je do jiných rybníků, aby tam dorostly do správné velikosti. Tam si je budou moct rybáři chytat na prut, ale ne hned. Po vypuštění do nového rybníka je čtrnáct dnů hájení.

Jiří Pyszko, Patrik Dulawa a Tereza Przczková

Několik příběhů o cestování časem

Jsou knihy, ve kterých hrdinové cestují časem. Ráda je čtu. Je zajímavé, že každá z těch knih se od ostatních odlišuje originálním způsobem cestování. Každý autor má jiný pohled. Zatímco někteří spisovatelé se snaží o to, aby jejich kniha o cestování časem byla plná „vědy“, až by si čtenáři mohli začít myslet, že by cestování v čase mohlo fungovat, další spisovatelé píšou čisté fantasy.

Chci čtenářům našeho časopisu představit některé knihy, které najdete ve školní knihovně.

Rachel Harrisová

Tato 256 stránková kniha se řadí do žánru fantasy a dívčí romány.

V knize se seznámíte s hlavní hrdinkou Cat Crawfordovou, která se se svým otcem a jeho snoubenkou Jennou tráví dovolenou ve Florencii. Za pár dní má taky oslavit šestnácté narozeniny a chtěla by se vyhnout velké oslavě, kterou chce její budoucí nevlastní matka uspořádat. Tyto starosti ale hned hodí za hlavu, když jí její zvědavost při prohlídce města zavede do cikánského stanu a poté, co

Mé sladké šestnácté století

z něj vyjde, ocitne se v renesanční Florencii.

A protože vypadá jako princezna, která má ten den navštívit královskou rodinu z Florencie, ocitá se v zámku a celá rodina netuší, že jejich princezna je z 21. století. Cat je ze všeho zmatená, vůbec neví, jak by se měla správně chovat, co se sluší a co ne. Seznámí se svoji vzdálenou sestřenkou Alessandrou a taky s pohledným a velice talentovaným malířem Lorenzem. Přestože si je oba zamilovala, snaží se najít způsob jak se dostat zpět domů, do svého století.

Příběh dvou staletí

Kniha je volným pokračováním knihy Mé sladké šestnácté století. Tentokrát se ale podíváme, jak vidí Catina sestřenka Alessandra 21. století.

Je zmatená stejně jako Cat v šestnáctém století, všechno je pro ni velký chaos. Sotva si na něco takového pomalu začne zvykat, Cat ji vezme do své školy jako novou

žákyni. Tam Alessandra potká namyšleného Austina, který se chová, jako by mu patřil celý svět. Když ale ti dva začnou spolu trávit čas, každý začne hledat v sobě své nové já. Oba zjistí, že bez toho druhého nemůžou být. Ale Alessandra se má za pár dnů vrátit zpět do Florencie o několik set let zpět a má na výběr, jestli se opravdu vrátí, a nebo zůstane ve 21. století.

Obě knihy krásně popisují, jak velký rozdíl je v chování lidí, jejich vyjadřování či oblékání a podobně v 16. a 21. století.

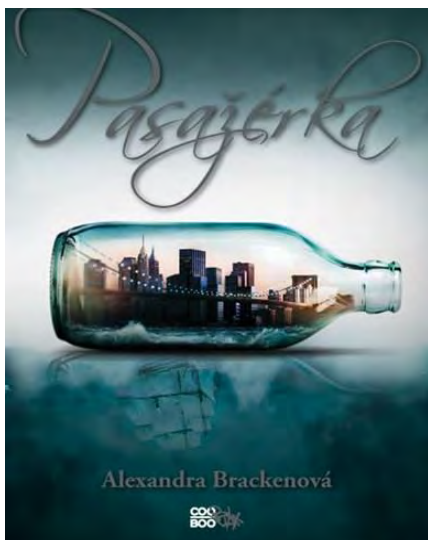
Cat z 21. století si nemohla zvyknout na královskou

etiketu a hlavně na šaty, ve kterých nemohla vůbec dýchat.

Její vzdálená sestřenka Alessandra z 16. století zase nemohla pochopit, jak ženy

v 21. století můžou nosit kalhoty. Nechápala, proč všichni mluví nespisovně, proč používají úplně jiná slova, která jsou jí naprosto cizí.

Alexandra Brackenová Pasažérka

V druhém díle této cestovatelské série se cesta Ety a Nicholase rozdělí. Etta byla unesena a setkává se se svým otcem a nevlastním bratrem Nicholase Julianem, který měl být už dávno mrtvý.

Nicholas se spojil se Sophií a hledají

V Pasažérce se čtenáři seznamují s cestovatelským světem a vším, co Etě náhle otočilo život vzhůru nohama.

Druhý díl je více nabitý akcí a napětím, pořád se něco děje.

Etta, dívka z 21. století, je skvělá houslistka. Přípravuje se na svůj houslový debut. Během něj se něco zvrtné a ona se ocitne na lodi v 18. století, aniž by věděla, jak se tam dostala a proč.

Sophie, která za toto může, Etě prozradí, že její matka byla cestovatelkou v čase a Etta že tuto schopnost zdědila po ní.

Námořník Nicholas musí Ettu a

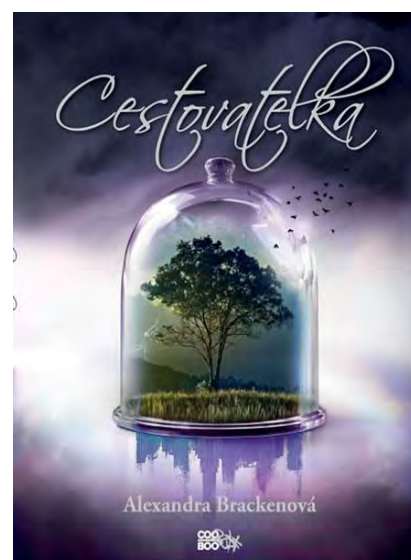
bezpečně dostat k Cyrusi Ironwoodovi. Ten po Etě chce, aby našla astroláb, který někde ukryla její matka.

A tak se Etta společně s Nicholasem octne na dlouhé a dobrodružné cestě za astrolábem. Dostávají se na různá místa v různých časových obdobích, vzájemně se poznávají, a také zjistí, že Cyrus není jediný, kdo touží po astrolábu.

Cestovatelka

společně Ettu a astroláb. Obě dvojice cestují na různá místa v různých dobách a doufají, že se jejich cesty někdy spojí.

Ale čas a dějiny se rychle mění a cestovatelé se mění s nimi.

a které můžou najít pomoci ozvěny tónu G-dur.

Cestování v knize je opravdu originální, cestovat můžou jenom lidé, kteří mají cestovatelskou krev, těchto lidí ale stále ubývá. Možnost přesouvat se v čase zajišťují cestovatelům brány, které jsou vidět jako chvění

Ransom Riggs

Siročinec slečny Peregrinové pro podivné děti,

Dědeček Jakeovi vždycky vyprávěl příběhy o tom, jak žil na ostrově Cairnholf v sirotčinci pro podivné děti, které uměly létat, zvedat předměty několikrát těžší, než byly ony samy, a z jejich dlaní vzplály plamínky ohně. Teď je Jakeovi šestnáct a považuje to vše za smyšlené. Když ale dědeček za nejasných okolností zemře a jeho posledním přáním je, aby se Jake na onen ostrov vydal, rozhodne se, že jeho přání splní.

Tam zjistí, že na dědečkově vyprávění něco je.

Cestování časem sice není v příběhu tím hlavním, přesto stojí za zmínku. Aby se totiž Jake dostal k podivným dětem, musí projít tunelem přes časovou smyčku. Ta může za to, že se stále dokola opakuje jeden den, a proto děti nestárnou. Jednou za čas ale musí někdo přes smyčku projít, aby se obnovila ...

Silvie Konečná, 9. A

Delirium

Autor: **Lauren Oliverová**

Počet stran: 352

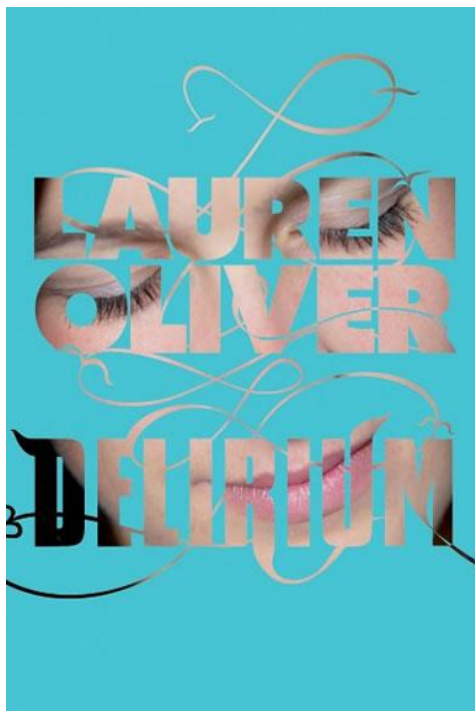
Nakladatelství: CooBoo

Žánr: Dystopie, sci-fi

Název v originále: Delirium

Jaký by byl svět bez lásky?

Kniha Delirium vám odpoví. Popisuje svět, ze kterého zmizely emoce a lidé v něm už znají pouze strach. Stali se z nich chodící loutky, které dělají jen to, co jim bylo přikázáno, a věří, že je to tak správně.

Už je to šedesát čtyři let, co prezident a Konsorcium prohlásili lásku za nemoc.

Lék vynalezli před čtyřiceti třemi lety.

Celá moje rodina už léčbu podstoupila.

Moje starší sestra Rachel je vyléčená přes devět let. Je před láskou chráněná tak dlouho, že si prý už ani nepamatuje příznaky.

Já mám léčbu podstoupit přesně za devadesát pět dní. 3. září. Na svoje narozeniny.

Lena má za několik měsíců oslavit své osmnácté narozeniny a nemůže se dočkat, až ten slavný den nastane, protože konečně podstoupí léčbu, aby byla už napořád chráněna před nemocí zvanou Amor Deliria Nervosa, v naší době lépe známou jako láska.

Léčbu nemůžou podstoupit lidé mladší osmnácti let, těm se říká nevléčení a musí dodržovat přísná pravidla státu – nemůžou si nic začít s osobami opačného pohlaví, venku se můžou zdržovat pouze do devíti večer, nesmí pořádat večírky nebo chodit na zakázané party a nesmí ani pít o tom, že se jim na léčbě nebo na celém systému státu něco nelíbí. Někteří z nich se léčbě vyhnuli útekem do Divočiny, kde žijí i ostatní nevléčení.

Lenu ale nikdy nenapadlo, že by utekla, léčbu a to, co je po ní nastane, brala jako něco, co ji ochrání před bolestí, a bude až do smrti šťastná.

Nyní ji čeká důležitá událost – evaluace. Evaluátoři jí budou klást otázky a podle jejich odpovědí ji ohodnotí od 1 do 10 bodů. Podle počtu bodů jí bude zaslán schválený seznam partnerů, z něhož si má vybrat jednoho, za kterého se po léčbě provdá a bude s ním mít děti.

Její evaluace sice neproběhne, tak jak měla a má ji přesunutou na náhradní termín, ale jinak jde vše podle jejich představ. Až do té doby, než potká Alexe. Lena změní svůj pohled na celý svět a klidně celou věčnost bude nakažená láskou.

„Kniha Života tvrdí, že amor deliria změní vaše vnímání, naruší vaši schopnost racionálně uvažovat, brání vám ve zdravém úsudku. Ale jednu věc vám Kniha Života neřekne - že díky lásce se vám bude celý svět zdát mnohem krásnější a dokonalejší.

„Nesnášel jsem to tady. Nenáviděl jsem to, ani si neumím představit jak moc. Všechny ty budovy, to, jak jsou lidé jak omráčení, ty pachy a to, jak je všechno tak blízko u sebe, a pravidla- pravidla, kam se podíváš, pravidla a zdi. Nebyl jsem na to zvyklý. Připadal jsem si jako v kleci. A my tu jsme v kleci- kleci mezi hranicemi.“

Delirium

Autor: **Lauren Oliverová**

Počet stran: 352

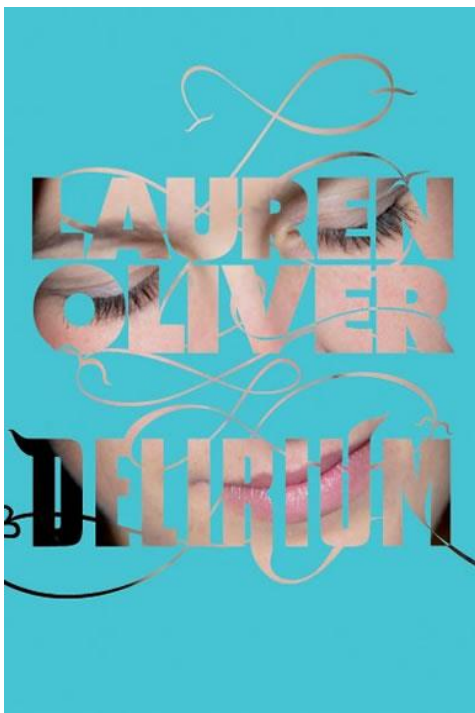
Nakladatelství: Cooboo

Žánr: Dystopie, sci-fi

Název v originále: Delirium

Jaký by byl svět bez lásky?

Kniha Delirium vám odpoví. Popisuje svět, ze kterého zmizely emoce a lidé v něm už znají pouze strach. Stali se z nich chodící loutky, které dělají jen to, co jim bylo přikázáno, a věří, že je to tak správně.

Záložka Silvie Konečné

Už je to šedesát čtyři let, co prezident a Konsorcium prohlásili lásku za nemoc.

Lék vynalezli před čtyřiceti třemi lety.

Celá moje rodina už léčbu podstoupila.

Moje starší sestra Rachel je vyléčená přes devět let. Je před láskou chráněná tak dlouho, že si prý už ani nepamatuje příznaky.

Já mám léčbu podstoupit přesně za devadesát pět dní. 3. září. Na svoje narozeniny.

Lena má za několik měsíců oslavit své osmnácté narozeniny a nemůže se dočkat, až ten slavný den nastane, protože konečně podstoupí léčbu, aby byla už napořád chráněna před nemocí zvanou Amor Deliria Nervosa, v naší době lépe známou jako láska.

Léčbu nemůžou podstoupit lidé mladší osmnácti let, těm se říká nevléčení a musí dodržovat přísná pravidla státu – nemůžou si nic začít s osobami opačného pohlaví, venku se můžou zdržovat pouze do devíti večer, nesmí pořádat večírky nebo chodit na zakázané party a nesmí ani pít o tom, že se jim na léčbě nebo na celém systému státu něco nelíbí. Někteří z nich se léčbě vyhnuli útekem do Divočiny, kde žijí i ostatní nevléčení.

Lenu ale nikdy nenapadlo, že by utekla, léčbu a to, co je po ní nastane, brala jako něco, co ji ochrání před bolestí, a bude až do smrti šťastná.

Nyní ji čeká důležitá událost – evaluace. Evaluátoři jí budou klást otázky a podle jejích odpovědí ji ohodnotí od 1 do 10 bodů. Podle počtu bodů jí bude zaslán schválený seznam partnerů, z něhož si má vybrat jednoho, za kterého se po léčbě provdá a bude s ním mít děti.

Její evaluace sice neproběhne, tak jak měla a má ji přesunutou na náhradní termín, ale jinak jde vše podle jejich představ. Až do té doby, než potká Alexe. Lena změní svůj pohled na celý svět a klidně celou věčnost bude nakažená láskou.

„Kniha Života tvrdí, že amor deliria změní vaše vnímání, naruší vaši schopnost racionálně uvažovat, brání vám ve zdravém úsudku. Ale jednu věc vám Kniha Života neřekne - že díky lásce se vám bude celý svět zdát mnohem krásnější a dokonalejší.

**„Nesnášel jsem to tady. Nenáviděl jsem to, ani si neumím představit jak moc. Všechny ty budovy, to, jak jsou lidé jak omráčení, ty pachy a to, jak je všechno tak blízko u sebe,
a pravidla- pravidla, kam se podíváš, pravidla a zdi. Nebyl jsem na to zvyklý. Připadal jsem si jako v kleci. A my tu jsme v kleci- kleci mezi hranicemi.“**

Cestovatelský komiks podle knihy I. Peroutkové **Anička u moře**

Aničko, pojedeme do Egypta k moři

Jupííí! Jedu poprvé k moři.

Huráá! Poprvé letím letadlem.

To je krása ... Auvajs, něco mě žahlo. Nemám ráda medúzy.

Mami, tati, to je nádherna. Koukejte na tu pěšinu z mraků.

Ha, ha, ha ...

Zastávka U Dvou hovínek.

Aničko, jak se jmenuje tvoje toboganová zastávka.

Hodnej velbloud. Ještě že ses nesplašil jako ten Dominičín.

Copak, Ani, co jsi tak zaražená?

Chudák mumie. Tolik tisíc roků zavřená v sarkofágu. To bych určitě nevydržela.

Anička s kamarádkami plují parníkem na Korálový ostrov.

Páni! Ta je ale opálená.

Podívej se, jaké jsme zelinky.

Po návratu domů Anička navštívila kamarády. Děti úžasem zkoprněly.

Jednou na podzim řekli rodiče Aničce, že poletí do Egypta k moři. Letadlo letělo nad mraky a Anička si představovala, že je pod nimi hustá mračná pěšina. Když vybalili kufry, Anička se převlékla do plavek a hup do vody. Také si našla kamarádku Dominiku. Klouzaly se na tobogánu a hrály si „na zastávky“. Obě zažily vzrušující výlet k pyramidám. Jely na velbloudech a ten Dominičín se splášil, poskakoval na místě a málem ji shodil. S rodiči pak jela do Údolí králů. Cestou parníkem na Korálový ostrov se seznámila s holčičkou z Arábie.

Autorkami komiksového převyprávění knihy Ivany Peroutkové Anička u moře jsou Nikola Labudová, Anna Witosová a Nikola Witosová, 4. třída

The Trail

Jelikož je toto číslo zaměřené na cestování proč si neukázat nějakou hru, ve které se můžete dívat na nádherné scenérie prostředí, ve kterém se zrovna nacházíte? Taková je přesně mobilní hra The Trail. Možná se vám bude sekát, ale jinak je The Trail zábavná hříčka, kterou stojí za to si aspoň vyzkoušet.

Plusy

Nádherné prostředí

Dobrý nápad

Hudba

Mínusy

Horší ovládání

Často se seká

Zdroj obrázku: <https://www.youtube.com/watch?v=Q1F8RIKSQ5Q>

O co ve hře jde?

Utratili jste své poslední jmění, abyste se dostali do země, kde se prý dá vydělat jmění. Poté, co přistanete na pevnině, začínáte úplně od nuly, a tak vás čeká dlouhá cesta do vysněného města Eden Falls a za osobním majetkem. Budete si vyrábět oblečení, zbraně, batohy atd.

a budete s ostatními hráči na nebezpečné cestě za přežitím. Cestou potkáte skutečné hráče, které můžete pozdravit a obchodovat s nimi, nebo jim ukrást věci přímo před očima, což hře dodává jistý druh nejistoty, protože nikdy nevíte, na co narazíte.

Hodnocení

7/10

Platformy:
Android,
IOS

Hra je zaměřená na přežití v divočině, proto dále sbíráte suroviny a vyrábíte. Ovšem sbírání je velký problém, protože všechny suroviny se vám ukládají do batohu, který je ale velmi malý.

Procházíte stezkou, která je obklopená nedotčenou přírodou, a zjišťujete, že přežít tady není tak snadné.

A do Eden Falls je pořádně daleko. Zvláště když ovládání hry není úplně dobré. A to už vůbec nemluví o tom, že hra se má ve zvyku „sekát“, to ty netrpělivé může pěkně znervózňovat. Ale celkově se dá říct, že The Trail je docela zábavná hříčka, kterou stojí za to si aspoň vyzkoušet zahrát.

Ondřej Švéda, 7. B

Zdroj obrázku: <https://www.youtube.com/watch?v=v8Z8PinJaGg>

Euro Truck 2

Hra vytvořena: SCS Software.

Technologie: Prism3D

Hra vyšla: 2012

Pokračování úspěšného simulátoru nákladní dopravy.

Vývojář: SCS Software
Založeno: 1997
Sídlo: Praha,
Česká republika
Autor: Pavel Šebor
Oblast činnosti: Průmysl
počítačových her

Počítačové hry

Chcete cestovat kamionem, a to ekologicky?

Chcete objevovat, založit firmu, nebo jen objet celou Evropu?

Zahrejte si hru Euro Truck Simulator 2.

Splní vaše sny.

Stanete se řidičem kamionu,
ale nemusíte opustit domov.

Neutratíte za drahý dopravní prostředek.

Spuštěním hry na počítači můžete začít velkou cestu po evropských silnicích a městech.

Jako virtuální řidič si můžete vybrat z řady značek kamionu, které existují ve skutečnosti a můžete je potkávat na silnicích.

Svoje auto můžete přizpůsobit sobě. Můžete udělat kosmetické úpravy, ale i ty větší, jako například jinou barvu nebo přidání světla, ale i výměnu motoru, zavěšení, výfukový systém, pneumatiky, a dokonce i celou kabinu. Také si volíte návěs, ve kterém budete převážet náklad. Nechybí ani nové typy návěsů a nákladů. Vozí se na nich větrné

například sloupy, turbíny, větrné elektrárny nebo nově vyrobené tahače z továren.

Jako řidič stále sledujete čas, který na virtuálních dálnicích strávíte, abyste mohli dobře plánovat, na jakou další misi se vydáte, jakou další zakázku si zvolíte.

Když získáte jako řidič dost zkušeností, to znamená počet cest a zakázek, můžete se stát i vedoucím firmy.

Rada pro hráče

Než si hru pustíte, zjistěte, jestli máte dost času. Rozhodně to není hra na půl hodiny.

Rozhodně se nepouštějte do hraní před spaním. Hrou se nemáte uspávat. Usnout za volantem - jistá cesta do nemocnice nebo na hřbitov!

Tento simulátor vás naučí ovládat kamion.

Úspěšná hra

Hra byla na serveru PC Gamer zvolena za **Herní simulátor roku 2012**.

V anketě Boom 2012 byla zvolena za **2. nejlepší českou hru roku**.

Obsah her, označených tímto ratingem je považován za vhodný pro všechny věkové skupiny. Dítě by nemělo asociovat postavu na obrazovce s postavami reálného života, hra neustále naznačuje, že jde o čistou fantazii. Hra neobsahuje zvuky ani scény, které by mohly dítě vyděsit, nenarazíte v ní ani na vulgární výrazy.

Zdroj: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/2/2c/PEGI_3.svg/60px-PEGI_3.svg.png

Erik Šrámek, 4. třída

Hádej, můžeš třikrát

1.

Příroda je mocná čarodějka, to ví každé malé dítě. Ale že umí kouzlit až tak, že můžeme zaměnit některé věci z živočišné říše za věci z říše rostlinné a naopak, tak to už opravdu, ale opravdu přehání. Kdo se v tom má potom vyznat?!

No samozřejmě vy, milí hádači. Co to tedy na tom obrázku vidíte? Je to:

- a) suchá větvička
- b) noha pavouka
- c) sosák vroubenky

Tak tohle nikdo nevyřeší.

Také vám, milí čtenáři, to, co vidíte na obrázku, připadá takové malé, milé, baculaté, co byste rádi vzali do ruky, protože to určitě bude heboučké a měkoučké? Ale co když je všechno jinak?

2.

- a) zničený pěnový míček
- b) modře nasvícená houba pýchavka
- c) mořská medúza

Tady si dejte záležet. Dumejte, přemýšlejte. Však vy to vymyslíte. Malá nápověda: Najdete to v živé přírodě.

3.

Co je zas tohle?! Nějaký chyták, nebo co?

Tak schválně, co to je? Je to:

- a) lidské oko
- b) houba
- c) průřez výtrusným klasem přesličky

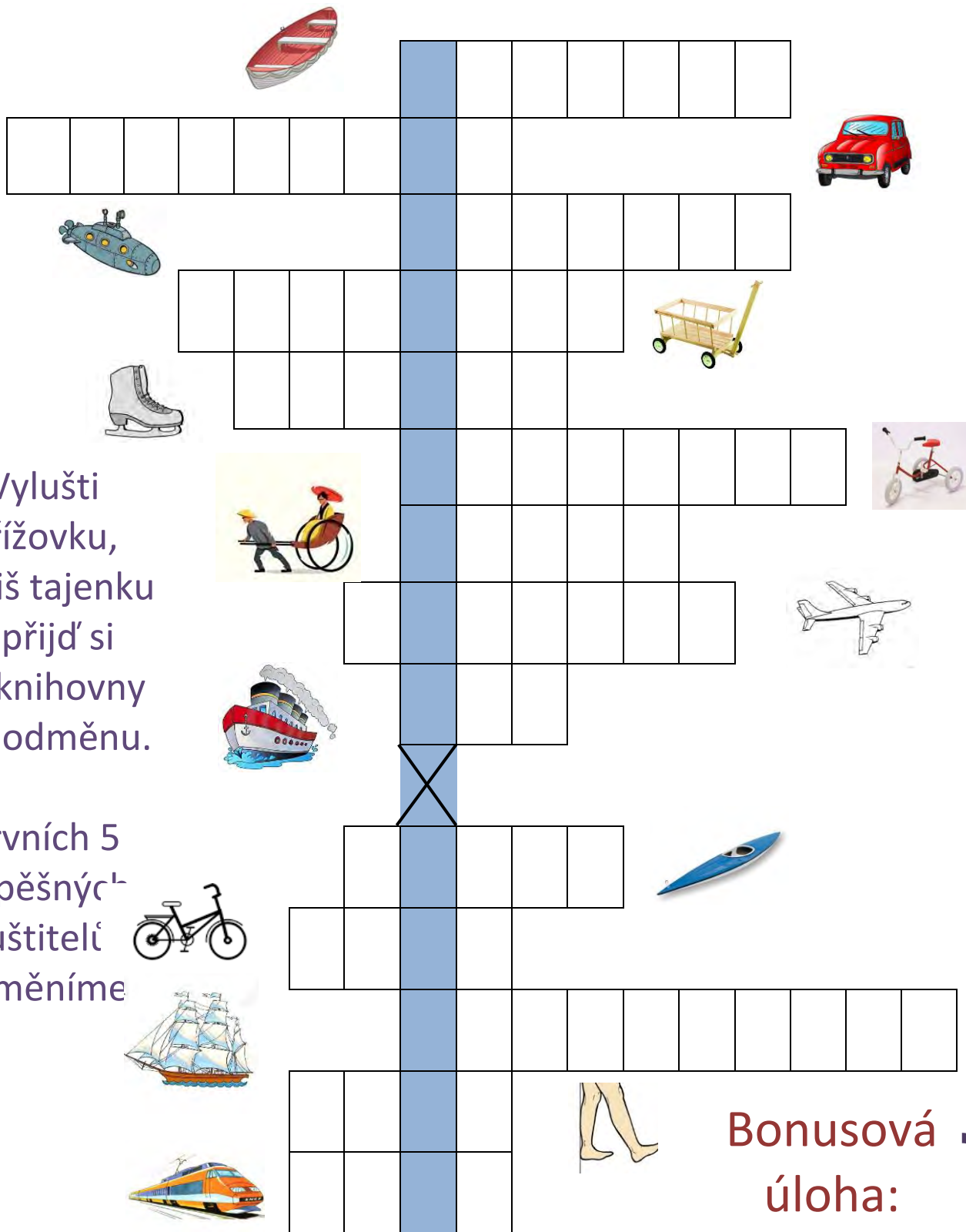
Přemýšlej - hledej - porovnávej

Až si všechny odpovědi dobře rozmyslíš, napiš je na ústřížek papíru, podepiš se a odevzdej ve školní knihovně paní knihovnici.

Nápověda: Odpověď na první hádanku najdeš v našem časopise.

Úspěšné řešitele čeká za luštitelskou námahu odměna.

Křížovka pro chytré a bystré hlavy

Vylušti křížovku, napiš tajenku a přijď si do knihovny pro odměnu.

Prvních 5 úspěšných luštitelů odměníme

Bonusová úloha:

Který dopravní prostředek z tajenky je neekologičtější?

Sem napiš tajenku:

.....

.....

Cestovatelská osmisměrka

P	R	U	K	A	V	I	C	E	Č
O	U	A	U	CH	P	I	T	Í	E
N	Č	Y	K	L	Y	K	S	Y	P
O	N	B	A	R	V	L	A	K	I
Ž	Í	V	R	Z	A	J	L	Í	C
K	K	O	E	Ý	N	Á	P	H	E
Y	K	Á	Ž	Y	L	P	Á	M	L
V	H	E	L	M	A	E	N	D	A

**Co si nabalíš
do zavazadla:
na letní dovolenou?**

.....

.....

.....

na zimní lyžovačku?

.....

.....

.....

Zasmějte se

se Simčou

Redakční tým:

Silvie Konečná, 9. A, Viktorie Kačorová, 7. A, Ondřej Švéda, 7. B, Marek Witas, 6. A, Simona Konečná, 5. tř., Jan Stoklásek, 4. tř.

Na čísle spolupracovali:

Mgr. Magda Luzarová, Erik Šrámek, 4. třída, Patrik Dulawa, 8. B Jiří Pyszko, 8. B, Tereza Przczková, 8. B, Ethel Bialoňová, 6. B, žáci přírodovědného kroužku, členové školního ekotýmu

Fotodokumentaci k článkům o akcích poskytli žáci a učitelé školy, ostatní fotografie jsou převzaty z veřejně přístupných zdrojů www.wikipedie.cz, upload.wikimedia.com.

Autorka loga časopisu: Natálie Kozlová, absolventka školy

Editor: Eva Fojtíková, školní knihovnice

Vydavatel: MZŠ a MŠ, Hnojník 120, p. o.

12. číslo vychází 16. listopadu 2018

*Čím déle v říjnu u nás
vlašťovky prodlévají, tím déle
pěkné a jasné dny potvrvají.*

Takto podzim přivítaly děti z družiny Šikulové.